

یادداشت گاردین در آستانه سفر رئیس جمهوری آمریکا به خاورمیانه شجاعت سفر به غزه را نداشتی، آقای ترامپ!

[شهرvand] دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، سفر سه روزه خود به خاورمیانه را از دوشنبه آغاز می‌کند. او قرار است در این سفر به کشورهای عربستان، امارات و قطر برود. سایمون تیسدل، تحلیل‌گر ارشد روزنامه گاردین و مفسر امور خارجه، در آستانه این سفر ترامپ، در یادداشتی به ابعاد آن پرداخته و نوشته است «اگر ترامپ صادق بود، در این سفر به غزه می‌رفت و با چشم خود ویرانی‌هایی را که او و متحد راست افراطی اش، اسرائیل به بار آورده‌اند، می‌دید. او این کار را نخواهد کرد. اینکه ترامپ جنتلمن نیست، بر همه آشکار است. واضح است که او دولتمرد هم نیست.» در ادامه این یادداشت رامی خوانید:

او مثل همیشه در توهم است

ترامپ عادت دارد هر طور که می‌خواهد عمل کند. این رویه می‌تواند تغییر کند، زمانی که با شفتگی ای که در خاورمیانه ایجاد کرده مواجه شود. رئیس جمهوری آمریکا در حالی که سفر سه روزه خود به عربستان، امارات و قطر را آغاز می‌کند، وعده‌های بزرگی می‌دهد. او مثل همیشه در توهم است. واقعیت این است که سیاست‌های منطقه‌ای بی‌ملاحظه، ناهماهنگ و سهل‌انگارانه آمریکا در همه زمینه‌ها در حال شکست هستند و اصلاح اساسی این مسیر فوریت دارد.

رهبران خلیج (فارس) اگر تصمیم به استفاده از آن بگیرند، اهرم فشاری برای اصلاح ترامپ دارند. او به میزان بی‌سابقه‌ای – بسیار بیشتر از اروپا – به عنوان طرف‌های دیپلماتیک، شرکای امنیتی و حامیان مالی به آنها متکی است. رویکرد او در قبال فلسطین، که در آستانه نکت (فاجعه) دوم است، ترکیبی از تبعیض، ظلم و جهل محض است. بدون کمک اعراب، آمریکا و اسرائیل ممکن است برای مدت نامحدودی در یک بن‌بست سیاسی مخرب گرفتار بمانند.

ترامپ به خاورمیانه نیاز دارد

ترامپ می‌داند که نمی‌تواند دیدگاه‌های محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، و همتایان خلیج (فارس) او را در مورد غزه، سوریه و یمن نادیده بگیرد. آنها با جنگ با ایران، که آمریکا و اسرائیل تهدید به آن کرده‌اند، مخالفند. ترامپ در خصوص تجاری و تعرفه‌ای خود با چین به آنها به عنوان متحد نیاز دارد. دیپلمات‌های خلیج (فارس) میزبان مذاکرات صلح وکراین و روسیه بودند. اوبه شدت به دنبال پایان ننگه داشتن قیمت نفت و قرارداد‌های سرمایه‌گذاری چند میلیارد دلاری در خاورمیانه و فروش اسلحه است. باین حال، برای داشتن حمایت کشورهای خلیج (فارس)، باید بهایی پرداخت. امید ترامپ برای توافق نامه موسوم به ابراهیم با عادی سازی روابط عربستان و اسرائیل را در نظر بگیرید. ترامپ هر چه بگوید، سلمان مصر است که این امر بدون پیشرفت تضمین شده به سوی یک کشور مستقل فلسطینی امکان پذیر نیست، چشم اندازی که اسرائیل از آن بیزار است. عربستان کشتار بیش از ۵۲ هزار فلسطینی پس از ۱۷ کتبر در غزه را «نسل کشی» توصیف کرده است. در ریاض، ترامپ با فشار شدیدی برای پایان دادن به محاصره غزه از سوی اسرائیل و برقراری مجدد آتش بس رویه رو خواهد شد.

روابط پرتنش اسرائیل و آمریکا

روابط آمریکا و اسرائیل به طور روزافزونی پرتنش است و ترامپ تاکنون دعوت برای افزودن اورشلیم به سفر خود به خاورمیانه را رد کرده است. بنیامین نتانیاهو و متحدان راست افراطی او، بی‌توجه به وضعیت اسرای اسرائیلی در بند حماس، در حال برنامه ریزی برای اشغال نظامی بلندمدت غزه و اخراج گسترده فلسطینی‌ها هستند. با این حال، در حالی که ترامپ دو ماه پیش از اخراج فلسطینیان حمایت و احمقانه درباره ساختن «ریویرای خاورمیانه» صحبت می‌کرد، به نظر می‌رسد که با تأخیر متوجه شده است که صلح به این شکل ممکن نیست.

نتانیاهو که همچنان از آمریکا می‌خواهد در اقدام نظامی علیه ایران در سال جاری به اسرائیل بپیوندد، ماه گذشته از اعلام ناگهانی ترامپ مبنی بر مذاکره با تهران در مورد برنامه هسته‌ای اش غافلگیر شد. همچنین تغییر موضع ناگهانی مشابه ترامپ در هفته گذشته، که به حملات هوایی آمریکا به یمن پایان داد، اسرائیل را غافلگیر کرد، چرا که اسرائیل همچنان به بمباران مبارزان حوثی ادامه می‌دهد. هر دو تغییر سیاست و تغییر لحن ترامپ در مورد غزه، پس از لایه‌گری موثر کشورهای خلیج (فارس) رخ داده است.

ترامپ شجاعت سفر به غزه را نداشت

اگر ترامپ می‌خواهد از حمایت کشورهای خلیج (فارس) مطمئن شود، باید چیز قابل توجهی را جبران کند. این می‌تواند احیای توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ آمریکا و اروپا با ایران باشد (که او در سال ۲۰۱۸ بی‌مقدمه از آن خارج شد). در عین حال اطمینان حاصل کند که نتانیاهو جنگ دیگری را آغاز نمی‌کند. ترامپ ممکن است به خوبی این کار را انجام دهد. او ادعای می‌کند که «رئیس جمهوری صلح» است. این فرصتی برای اثبات این موضوع است. قدرت و نفوذ رو به گسترش کشورهای حوزه خلیج (فارس)، واقعیتی اجتناب‌ناپذیر از زندگی ژئوپلیتیکی و اقتصادی قرن بیست و یکم است. اگر ترامپ مردی شجاع‌تر و صادق‌تر بود، در این سفر به غزه می‌رفت و با چشم خود ویرانی‌هایی را که او و متحد راست افراطی اش، اسرائیل به بار آورده‌اند، می‌دید. او این کار را نخواهد کرد. اینکه ترامپ جنتلمن نیست، بر همه آشکار است. واضح است که او دولتمرد و سیاستمدار هم نیست.

گاردین: تصویر بدن نحیف و نگاه پر درد دختر ۶ ماهه فلسطینی نمادی از گرسنگی تحمیلی بر غزه است

غزه را ببینید!

[فرشته کیانی] گاهی اوقات در جنگ، کوچک‌ترین صدا می‌تواند بلندترین پیام را برساند. در بیمارستان ناصر غزه، در شهر جنوبی خان یونس، دختری ۶ ماهه نای گریه ندارد؛ انگار سنگینی جنگ ریه‌هایش را می‌فشارد. «سیوار عاشور» در بحبوحه بمباران و گرسنگی به دنیا آمده و جز این چیزی ندیده است. او اکنون در خطر واقعی مرگ است، بدون اینکه لحظه‌ای آرامش را تجربه کرده باشد. اسرائیل با خروج یکجانبه از توافق آتش بس، از دوم مارس ورود تمام کمک‌های بشردوستانه و سایر مایحتاج به غزه را قطع کرد و دو هفته بعد حملات نظامی خود را از سر گرفت. طبق گزارش سازمان ملل، از ابتدای سال ۲۰۲۵، حدود ۱۰ هزار مورد سوء تغذیه حاد میان کودکان غزه شناسایی شده است. در طول محاصره تمام عیار غزه از سوی اسرائیل که اکنون در سومین ماه خود قرار دارد، آشپزخانه‌های خیریه که به صدها هزار نفر از مردم غزه کمک کرده‌اند، با اتمام ذخایر غذایی در حال تعطیلی هستند و ۲۵ نانوائی که برنامه جهانی غذا از آنها حمایت می‌کرد، تعطیل شده‌اند. سازمان ملل متحد گفته است که محاصره غزه به دست اسرائیل مجازات جمعی بی‌رحمانه علیه غیرنظامیان است و تصویر سیوار عاشور در رسانه‌های جهانی از جمله BBC و گاردین بر این بی‌رحمی صحنه گذاشت. گاردین نوشت: تصویر بدن نحیف و پر درد دختر ۶ ماهه فلسطینی این هفته در رسانه‌ها نمادی از گرسنگی تحمیلی بر غزه بود. در ادامه بخش‌هایی از گزارش گاردین و BBC را می‌خوانید:

گرسنگی با انگیزه‌های سیاسی در غزه بیانگر ظلم مطلق است

به گزارش گاردین، خانه والدین سیوار عاشور در اردوگاه النصیرات اوایل جنگ غزه بمباران شد؛ جنگی که اکتبر ۲۰۲۳ آغاز شد و تاکنون جان بیش از ۵۲ هزار فلسطینی را گرفته است. آنها مدتی در چادرها زندگی می‌کردند، اما تهیه غذا یا آب تقریباً غیرممکن بود و حملات اسرائیل هم ادامه داشت. این خانواده سعی کردند به النصیرات برگردند و در خانه پدر بزرگ و مادر بزرگ سیوار اقامت کنند، اما آنجا هم بمباران شد. تنها چیزی که از ساختمان باقی ماند یک اتاق بود که با ۱۱ نفر دیگر به اشتراک گذاشته بودند. سیوار همان جابه‌دنی‌آمد.

نجوا آرام ۲۳ ساله، مادر سیوار، گفت: «وقتی او را به دنیا آوردم، غذایی وجود نداشت.» وزن سیوار حدود ۲ کیلوگرم است. کودک ۶ ماهه باید حدود ۶ کیلوگرم وزن داشته باشد. مادر ادامه داد: «اگر می‌خواستم خودم غذا بخورم تا بتوانم به او شیر بدهم، چیزی نداشتم. او حالا فقط شیر خشک می‌خورد و نمی‌دانیم چطور می‌توانیم آن را برایش فراهم کنیم.» نجوا به خان یونس نزد مادرش نقل مکان کرده است، اما بیشتر چند ماه گذشته را در بیمارستان با دختر نحیفش گذرانده است. شوهرش، صالح، نایب‌ناست و مجبور شد در النصیرات بماند. بمباران بی‌وقفه، این خانواده را مجبور کرده است که مانند تقریباً همه خانواده‌های غزه، چندین بار محل زندگی خود را تغییر دهند و آواره شوند.

این خانواده هیچ منبع درآمدی ندارد، بنابراین برای تهیه غذا و برخی کمک‌های بشردوستانه به آشپزخانه‌های خیریه متکی‌اند. اما این کمک‌ها نیز با نزدیک شدن به هفتادمین روز محاصره کامل غزه توسط اسرائیل، به شدت کمیاب شده‌اند. فیلیپ لارزینی، رئیس آژانس امداد رسانی سازمان ملل، آبرو، این هفته گفت: «گرسنگی ساخته دست بشر و با انگیزه‌های سیاسی در غزه، بیانگر ظلم مطلق است.»

آیا بدانی می‌تواند گذرگاه‌ها را باز کند؟

به نوشته گاردین، نجوا و مادرش در خان یونس، فقط یک کیسه آرد و چند قوطی کنسرو دارند. نجوا که خود نیز از سوء تغذیه رنج می‌برد، گفت: «وقتی این موجودی تمام شود، نمی‌توانیم چیزی تهیه کنیم.» از همه مهم‌تر یافتن شیر خشکی که سیوار به آن نیاز دارد، سخت و سخت‌تر می‌شود. این مادر ادامه داد: «پزشکان بیمارستان ناصر تمام تلاش خود را برای مراقبت از سیوار انجام می‌دهند. اما بدن او هیچ چیز را تحمل نمی‌کند. وضعیت بیمارستان بد با وجود ازدحام و کمبود امکانات است. هر جا که نگاه می‌کنید، رنج و عذاب وجود دارد. کودکی در اینجا با وضعیتی بدتر از سیوار وجود دارد.» نجوا گفت: «دیدن دخترم هر روز در این وضعیت، باعث بی‌خوابی‌ام می‌شود. مدام مضطرب و نگران هستم. گاهی اوقات

نمی‌توانم تحمل کنم که او را در این حالت ببینم و شروع به گریه می‌کنم. خیلی می‌ترسم که او را از دست بدهم. آیا دنیا نمی‌تواند گذرگاه‌ها را باز کند تا شیر، غذا و دارو وارد شود؟ تنها چیزی که می‌خواهم این است که دخترم سیوار مانند بقیه کودکان دنیا زندگی کند.»

سوء تغذیه دیگر مختص کتاب‌های درسی دانشکده پزشکی نیست

دکتر احمد الفرح، مدیر ساختمان کودکان وزایمان در مجتمع پزشکی ناصر، گفت که روزانه بین پنج تا ۱۰ مورد جدید سوء تغذیه در آنجایی می‌شود.

الفرح ادامه داد: «ما شاهد موارد شدیدی هستیم. سوء تغذیه در کودکان به شکلی وحشتناک و بسیار مشهود ظاهر می‌شود. ما چیزی برای ارائه به آنها نداریم. آنها به پروتئین نیاز دارند، اما پروتئینی وجود ندارد. ما سعی می‌کنیم کمی شیر، شاید شیر خشک، فراهم کنیم، اما نمی‌توانیم چیز بیشتری ارائه دهیم.» او افزود: «علاوه بر این، از حام شدیدی در بیمارستان‌ها منجر به افزایش انتقال بیماری در بین کودکان می‌شود.» سوخت موجود در مجتمع ناصر فقط برای روشن نگه داشتن ژنراتورها به مدت ۴۸ ساعت دیگر کافی است (از زمان تهیه این گزارش در روز یکشنبه). آنها مجبور شده‌اند برای صرفه جویی برق طبقات اداری را قطع کنند، اما به زودی برق بخش‌های شلوغ بیماران نیز قطع خواهد شد.

این پزشک گفت: «ما در مواجهه با نیازهای آنها درمانده‌ایم. نمی‌توانیم غذا، مکمل‌ها، داروها یا ویتامین‌های مناسب شرایط آنها را فراهم کنیم.» الفرح افزود: «من سوء تغذیه را در کتاب‌های درسی دانشکده پزشکی مطالعه کرده‌ام. قبلاً فکر می‌کردم که این مطالعه در حد تئوری باقی می‌ماند، چیزی که هرگز در زندگی واقعی نخواهیم دید. اما اکنون، آن توصیفات کتاب درسی در غزه جلوی چشممان ما زنده شده‌اند. من از جهانیان می‌خواهم که ما را به عنوان انسان ببینند. مادرست مانند هر کس دیگری آفریده شده‌ایم.»

نشانه‌های انکارناپذیر

یکی از همکاران محلی BBC از نشانه‌های غیرقابل انکار سوء تغذیه پیشرفته روی بدن سیوار فیلمبرداری کرد؛ سری که برای اندامش بزرگ به نظر می‌رسد، دست‌ها و پاهای چوب‌مانندش، دنده‌هایی که وقتی سعی می‌کنند گریه کند به پوستش فشار می‌آورند، چشمان قهوه‌ای درشتی که هر حرکت کوچک مادرش را دنبال می‌کنند. تام فلچر، مدیر امور بشردوستانه سازمان ملل و دیپلمات سابق بریتانیایی، گفت که قوانین بین‌المللی صریح و بی‌چون و چرا هستند. او هشدار داد: «اسرائیل به عنوان قدرت اشغالگر باید اجازه دهد حمایت‌های بشردوستانه وارد غزه شود. کمک‌ها و جان غیرنظامیانی را که نجات می‌دهد، هرگز نباید ابزار چانه‌زنی باشند.»

اسرائیل انکار می‌کند: در غزه غذا وجود دارد؛ کودکان گرسنه وجود ندارند!

«بی‌بی‌سی» این نکته را با «بواز بیسموت»، یکی از اعضای برجسته حزب یکدود به رهبری بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، در میان گذاشت. او وجود بحران کمک‌های بشردوستانه ناشی از محاصره غزه به دست اسرائیل را انکار کرد!

بیسموت گفت: «در غزه غذا وجود دارد... اگر مردم غذا نداشتند، اسرائیل چنین محدودیتی اعمال نمی‌کرد. منظورم این است که من کشورم را کاملاً خوب می‌شناسم.»

خبرنگار «بی‌بی‌سی» به بیسموت گفت که او شواهد مقابل دیدگان مردم و مرگ کودکان از گرسنگی را انکار می‌کند.

بیسموت ادامه داد: ««کودکان گرسنه‌ای وجود ندارند. دوباره تکرار می‌کنم. ماه‌ها پیش ادعاهایی مبنی بر قحطی، پاکسازی قومی و نسل‌کشی در غزه مطرح شده بود که دروغ بود. ما نه تنها از قوانین بین‌المللی، بلکه از قوانین بشردوستانه نیز پیروی می‌کنیم!»

